

‘Η φαντασία μοῦ παρίστανε τὸ μέλλον ὡσάν μίαν τρομεράν ἀγνωστον ἀδύσσον, κατοικημένην ἀπὸ σκιές, καὶ τὸ ἀπαίσιον φάσμα τοῦ θανάτου νὰ ἐνεδρεύῃ εἰς τὴν πρώτην γωνίαν τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς μου.

Αἱ σκιαι τῆς νύκτας εἶχαν ἀρχίσει νὰ σκεπάζουν τὴν ἔξοχήν. Καὶ ἐγώ, διπας ἐπροχωροῦσα πρὸς τὴν πόλιν ἀφηρημένος, ἐνόμιζα ὅτι βλέπω ἀκόμη τὸ ὥραῖον πρόσωπον τῆς γυντοπούλας νὰ μοῦ χαμογελᾷ καὶ νὰ μὲ παρηγορῇ μέσα ἀπὸ ἕνα μακρυνὸν δραμα.

Γιατὶ μέσα στὸ τυφλὸ φτερούγισμα τῶν ἀναμνήσεων, ποῦ κοιμοῦνται στριμωγμένες στὸ κοιμητῆρι τῆς μνήμης μου, αὐτὴ σπαράζει καὶ ἀναζῆ ἐντονώτερη;

Μήπως τάχα εἶναι ἔνα μοιραῖο σύμβολο τῆς ζωῆς μου!

(Ζάκυνθος 1/IX. 1907).

ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΙΓΟΥΡΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

• • •

Κατὰ τῶν κωνώπων. Διὰ τὰ φυγαδεύσετε τοὺς ὄχληροὺς καὶ συχνὰ ἐπικινδύνους κώρωπας, δὲν ἔχετε παρὰ τὰ μεταχειρισθῆτε τὸ ἔξης ἀπλούστατον. Τοποθετήσατε εἰς τὸ μέσον τοῦ δωματίου, ὅπου κοιμᾶσθε, ἵνα πιάτο μὲ κρομιάδια λεπτοκομμένα. Τὰ κονυούπια, μὴ ἀπέχοντα εἰς τὴν ὁσμήν των, τρέπονται εἰς φυρῆν.

Καθαρισμὸς βεροικωμάτων. Διὰ τὰ καθαρίσετε βεροικωμένας θύρας ἢ ἐπιπλα, τὰ πλένετε συχνὰ μὲ πανὶ βρεγμένον καὶ ἔπειτα τὰ σπούγγιζετε ἐλαφρὰ μὲ μαλακὸν ὑφασμα. Διὰ τὰ διατηροῦν δὲ τὴν στιλτρότητά των, πρέπει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ τρίβονται μὲ φαρέλλαρ ἐμβρεζομένην ἐντὸς διαλύσεως ἵσων μερῶν οὐροπτεύματος καὶ ἔλαιον.

Κατὰ τῶν μυρομήκων. Διὰ τὰ ἀπαλλάξετε τὸ φαγητόν σας ἢ τὰ τρόφιμα ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν μυρομήκων, χαράζατε γύρῳ ἀπὸ τὰ μέρη, ὅπου τὰ ἔχετε τοποθετήσει, μίαν γραμμὴν ἀδιάσπαστον ἀπὸ κιμωλίαν (τεμπεσίοι). Τὸ φάρμακον εἴνε ἀπολύτως ἀλάνθαστον. Οἱ μικροὶ μύρομηκες δὲν ἡμιποροῦν τὰ τὴν διαβοῦν, διότι ἀπονίγονται ἀπὸ τὴν λεπτὴν κόρην τῆς κιμωλίας, ὑποχωροῦν δὲ ἐξ ἐροτίκτον.

Ἐξάλειψις τῶν ἐκ τοῦ οἴνου κηλίδων. “Ἄν χνθῇ ἐπὶ λινοῦ ὑφάσματος οἴνος, ἐπιθέτετε ἐπὶ τῶν κηλίδων, ἐφ’ ὅσον αὗται εἴνε νωπαί, ἀπλοῦν ἄλας. Ἐὰν εἴνε νωπαί, θέτετε τὸ κηλιδωθὲν μέρος ἐντὸς βραζοτος γάλακτος ἐπὶ τῆς πυρᾶς, καὶ τὰς ἐξάλειψετε ἀσφαλῶς.

• • •